

Revolutionær enhed mod imperialisme og kapitalistisk udbytning!

Dokumenter fra den
Internationale Konference af
Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer
(CIPOML) plenarsamling oktober/november 2024
og en reportage fra fejringen af CIPOMLs 30 år.

Forlaget Oktober

Eget tryk Forlaget Oktober
ISBN: EAN 978-87-90609-429

www.apk2000.dk, www.enhedogkamp.dk, www.kpnet.dk

Indholdsfortegnelse

CIPOML 30 år	4
Revolutionær enhed mod imperialisme og kapitalistisk udbytning!	
<i>Sluterkklæring</i>	5
CIPOML – 30 ÅRS KAMP FOR REVOLUTION OG SOCIALISME	
<i>Resolution om den internationale situation.....</i>	7
Kun arbejderklassens og folkets enhed og kamp mod kapitalismen og al imperialisme vil skabe den nødvendige revolutionære forandring	
<i>Resolution om den internationale situation</i>	18
Solidaritet med det palæstinensiske og det libanesiske folk	
<i>Udtalelse</i>	28
Solidaritet med det sudanske folk	
<i>Udtalelse</i>	30
Stop fasciseringen og angrebene på de demokratiske frihedsrettigheder i Burkina Faso	
<i>Udtalelse</i>	31
Solidaritet med befolkningen i de »franske« kolonier, som kæmper mod den koloniale dominans	
<i>Udtalelse</i>	32
Om de forsvundne i Baluchistan	
<i>Udtalelse</i>	33
Om misbrug af blasfemilove	
<i>Udtalelse</i>	34
Lichita må findes i live med det samme – For øjeblikkelig løsladelse af Laura og Carmen Villalba	
<i>Udtalelse</i>	35
CIPOML 30 år – Storslået internationalistisk fest i Hamborg samler 600 deltagere	
<i>Reportage</i>	36

CIPOML 30 år

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML) bliver 30 år i 2024. I den anledning udgiver Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) en række pjecer, af hvilke du nu sidder med en i hånden.

Efter en proces med møder, debat, afklaring, fremadrettet klarsyn og revolutionær gnist blev CIPOML stiftet i 1994 i Ecuadors hovedstad Quito. Fra den bys navn stammer også tilnavnet for CIPOMLs stiftelseserklæring, Quito-erklæringen.

APK blev optaget i CIPOML i forbindelse med sin egen stiftelse i 2000. APK har siden været medlem af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, der i daglig tale, og i forkortelsen gennem de følgende tekster, skrives "CIPOML". En forkortelse der kommer af Konferencens spanske navn.

Det er ligeledes på cipoml.net, at man kan finde yderligere information om CIPOML, på engelsk, på spansk og på tyrkisk – foruden links til de forskellige landes partier.

På APK's hjemmeside: apk2000.dk, på Enhed & Kamps hjemmeside: enhedogkamp.dk, samt på kpnet.dk finder man danske oversættelser.

Denne pjece indeholder en række dokumenter fra CIPOMLs 29. plenarsamling, der fandt sted i oktober/november 2024, samt en reportage om fejringen af CIPOMLs 30 år, som fandt sted kort efter mødet.

Denne pjece er desuden i høj grad en spejling af Enhed og Kamp nr. 6, 2024, og den skal overvejende ses i lyset af at fuldende pjece-serien om CIPOML i anledning af 30-året.

Revolutionær enhed mod imperialisme og kapitalistisk udbytning!

Sluterkklæring fra CIPOMLs 29. plenarsamling i Hamborg, november 2024

Gennemsyret af den revolutionære energi, der kendetegner aktiviteterne i medlemspartierne og -organisationerne i CIPOML, har dens 29. plenarmøde fundet sted.

Dens arbejde er blevet udført i en atmosfære af kammeratskab.

Vi har objektiv og kritisk analyseret de sær-træk, der kendetegner den øko-no-miske, politiske og sociale situation på verdensplan. Vi har også analyseret opfyldelsen af vores ansvar med henblik på at organisere og føre arbejderklassens og folkenes kamp for revolution, socialisme og kommunisme til sejr.

Imperialismen befinder sig i en dybt kriseram og ustabil periode, kendetegnet ved en uddybning af det kapitalistiske systems generelle krise. Den inter-imperialistiske konfrontation, stridighederne mellem monopolerne og staterne i de mest udviklede kapitalistisk-imperialistiske økonomier, har udviklet sig til et punkt, hvor de ser krig som et middel til at løse deres uoverensstemmelser.

Den inter-imperialistiske krig, der ud-foldet sig i Ukraine, er ikke den eneste krigskonflikt i dag, hvor mere end 50 lokale krige spreder sig i forskellige dele af verden, og i dem alle er det ene eller det andet imperialistiske lands eller den ene eller den anden kapitalistiske-imperialistiske bloks interesser på spil. I alle disse konflikter er arbejderne og folkene de største ofre.

Inter-imperialistiske krige, krige mellem kapitalistiske stater og aggressionskrige mod befolkningerne er produkter af kapitalismen; dette sy-stem må bringes til ophør for at opnå verdensfred.

Imperialismens aggressive og kriminelle natur kommer åbent og ky-nisk til udtryk i folkedrabet på det palæstinensiske folk, som nu er ud-videt til også at omfatte det libanesiske folk. Den israelske zionisme, den amerikanske imperialisme og deres allierede er ansvarlige for disse forbrydelser, som koster i tusindvis af børn, unge, kvinder og ældre livet.

Arbejderne, de unge og verdens folk afviser dette folkedrab og udtrykker deres modstand gennem massive mobiliseringer, der finder sted over hele verden. Flagene for fred vajer sammen med fordømmelsen af den israelske zionisme og dens støtter.

De hårde sociale konsekvenser af kapitalistisk udbytning afvises af arbejdere, unge, kvinder og befolkninger. Massive mobiliseringer, arbejderstrejker og folkelige opstande finder sted mod den tilpasningspolitik, som borgerskabets regeringer gennemfører, uanset om de er liberale, neoliberale, socialdemokratiske eller »progressive«. Midt i kampen for job, bedre lønninger, offentlig uddannelse og sundhed af høj kvalitet, offentlig social sikring, forsvar af miljøet og andre spørgsmål vokser følelsen af afvisning af kapitalismen og længslen efter forandring blandt folket. Men massernes utilfredshed bliver udnyttet af de mennesker, der er ansvarlige for dens eksistens: borgerskabet og oligarkierne.

Vi bemærker den farlige vækst i højrefløjen og den ekstreme højrefløj i nogle regioner af verden; fascistiske og pro-fascistiske kræfter har haft evnen til at manipulere massernes bevidsthed og erobre regeringerne i forskellige lande med tilsyneladende systemkritiske diskurser, som i virkeligheden er baseret på reaktionære, racistiske, fremmedfjendske og kvindefjendske synspunkter. Fascismen udgør i dag en reel fare for alle menneskehedens demokratiske landvindinger. Som det sidste århundrede har vist, er det en tilbagevenden til barbariet.

Vi advarer arbejderne og folkene mod denne fare, men også mod tilsyneladende revolutionære og venstreorienterede politiske holdninger, såsom »progressivisme«, som i virkeligheden repræsenterer de borgerlige fraktioners og imperialistiske magters økonomiske og politiske interesser.

CIPOMLs 29. plenarforsamling er et vidnesbyrd om vores partiers udvikling i denne periode. I vores daglige arbejde har vi demonstreret vores revolutionære engagement i arbejderne og folkene, men vi er fuldt ud klar over, at vi skal arbejde bedre og gøre meget mere for at leve op til vores historiske politiske ansvar.

Vores konference fandt sted samtidig med fejringen af 30-året for grundlæggelsen af CIPOML, og 30 år efter dens oprettelse fortsætter vi med at hejse marxismen-leninismens og den proletariske revolutions bannere med samme optimisme og engagement. Kun proletariatets sociale revolution vil befri arbejderne og folkene fra kapitalistisk-imperialistisk udbytning.

For marxismen-leninismen, revolutionen og socialismen!

CIPOML – 30 ÅRS KAMP FOR REVOLUTION OG SOCIALISME

Resolution fra CIPOMLs 29. plenarsamling, Hamborg, november 2024

I kommunisternes lange kamp for at organisere og gennemføre revolutionen, etablere proletariatets diktatur og opbygge arbejderstaten, socialismen, frem mod det strategiske mål om det klasseløse samfund, kommunismen, er det nødvendigt at huske på processerne, de opnåede succeser og sejre, såvel som vendepunkterne, tilbageslagene og nederlagene.

Siden offentliggørelsen af Det Kommunistiske Partis Manifest er kampen for revolution og socialisme blevet opfattet og ført som arbejderklassens internationale revolution, men også som en kamp, der føres inden for rammerne af den nationale stat.

Den Internationale Arbejderassociation eller Første Internationale (1864) var den bevidste internationale arbejderklasses første erfaring med at organisere sin kamp på tværs af landegrænser. Karl Marx og Friedrich Engels spillede en afgørende rolle i at definere de strategiske mål for deres kamp og deres ideologisk-politiske opfattelser, samtidig med at de konfronterede og afslørede de politiske holdninger, der var fremmede for arbejderklassens ideologi, og som fandtes i Første Internationale.

Den Første Internationale opfyldte det formål, som den blev grundlagt for. Efter dens opløsning (1876) sagde Karl Marx, at "langt fra at være død, har Internationalen udviklet sig fra et niveau, hvor mange af dens oprindelige forsøg allerede er blevet realiseret".

Udviklingen af arbejderklassens bevidsthed og organisation skabte forudsætningerne for et nyt organ, der kunne koordinere kampen på internationalt plan, og Anden Internationale blev født, hovedsageligt bestående af arbejderklassens partier. I begyndelsen kæmpede den en hård kamp mod borgerlig og småborgerlig tænkning inden for arbejderbevægelsen.

Revisionisme og opportuniste greb Anden Internationale, og den ophørte med at udfylde sin funktion, dens revolutionære karakter blev ødelagt, og den blev et redskab i den borgerlige magts tjeneste. Lenin erklærede: "Anden Internationale er død, besejret af opportunisten; ned med opportunisten og længe leve Tredje Internationale, rensat ikke kun for 'renegater', men også for opportuniste." "Anden Internationale opfyldte sin opgave ved at udføre et nyt-

tigt forberedende arbejde for den tidligere organisering af de proletariske masser inden for den lange 'pacifistiske' epoke med det grusomste kapitalistiske slaveri og det hurtigste kapitalistiske fremskridt i den sidste tredjedel af det 19. århundrede og begyndelsen af det 20. århundrede."

I de første årtier af det 20. århundrede var det Lenins og bolsjevikpartiets opgave at konfrontere og bekæmpe revisionismens teser, opfordringen til arbejderne om at indrullere sig i borgerskabets hære og frem for alt den store opgave med at organisere den revolutionære kamp for socialisme.

I 1919 blev den konstituerende kongres for Kommunistisk Internationale, også kendt som Tredje Internationale, afholdt i Moskva med deltagelse af Lenin og Stalin. Dens bidrag til den ideologiske, politiske og organisatoriske udvikling af den internationale kommunistiske bevægelse er ubestridelig. Den politik, som Tredje Internationale definerede for at konfrontere nazi-fascismen under Anden Verdenskrig, var grundlæggende for at organisere arbejderklassens og folkenes kræfter i kampen mod dette politiske udtryk for de mest reaktionære og antikommunistiske sektorer af storborgerskabet og finansoligarkiet.

Arbejderklassens internationalisme fik fra da af den dimension at fremme kommunisters og arbejderes forenede kamp, solidaritet med friheds- og uafhængighedskæmperne i de koloniale og halvkoloniale lande, og sikre mulighed for, at disse processer ville gå uafbrudt videre mod revolution og socialisme.

I 1943 blev Internationalen opløst med den begrundelse, at de kommunistiske partier havde opnået modenhed og erfaring til at handle uden behov for et internationalt ledelsescenter, og at grundene til oprettelsen af Kommunistisk Internationale var blevet opfyldt. Historien har vist, at ikke alle partier på trods af deres verbale anerkendelse havde forpligtet sig til marxismen-leninismens principper, hvorfor der i nogle af dem senere dukkede synspunkter og holdninger op, der var i modstrid med arbejderklassens ideologi. Vi ser også, at det altid er nødvendigt at have et organ til diskussion og koordinering af de kommunistiske partier og arbejderpartierne på internationalt plan.

Siden Sovjetunionens Kommunistiske Partis (SUKP's) 20. kongres overtog revisionismen og opportunismen ledelsen af det sovjetiske parti og stat og etablerede sig i ledelsen af de fleste kommunistiske partier.

Stillet over for forræderiet mod revolutionen og socialismen tog Kinas Kommunistiske Parti forsvaret af marxismen-leninismen op og fremstod i en periode som en reference for de proletariske revolutionære i de forskellige kommunistiske partier. Med tiden dukkede der antimarxistiske holdninger op, som blev og bliver bekæmpet af de marxistisk-leninistiske partier og organisationer.

Albaniens Arbejdets Parti, AAP, der var overbevist om marxistisk-leninistiske principper og praktiserede arbejderklassens internationalisme, udviklede en intens internationalistisk aktivitet i 1970'erne og 1980'erne, hvor det bidrog til at udbrede sine erfaringer og fordømte ledelsen af det sovjetiske parti og den sovjetiske stat som forrædere og opportuniste.

I de kommunistiske partiers rækker i alle lande var der revolutionære militante, trænet i marxismen-leninismens principper, indædte kæmpere, som deltog i kampen for revolution og socialisme mod fascismen, som ikke accepterede disse "nye ideer", der blev fremmet af de revisionistiske Khrusjtjovister, som holdt fast i proletariske revolutionære holdninger, som gjorde modstand og kæmpede ideologisk og politisk, og som til sidst indså, at der ikke var plads til dem i disse pacifistiske og reformistiske formationer, og at det var nødvendigt at organisere rigtige kommunistiske partier.

Der blev dannet et stort antal partier, som adskilte deres holdninger fra revisionisme og opportunisme, løftede revolutionens og socialismens banner og var direkte involveret i organiseringen af arbejderklassen og folkene i kampen mod kapitalismen og for socialisme. Disse nye partier rejste kommunismens principper, kampen for revolution og socialisme, ansvaret for at blive partier af en ny type, og de definerede sig selv som marxistisk-leninistiske kommunister. Senere opstod nye marxistisk-leninistiske partier som et udtryk for nødvendigheden af at kæmpe for revolution og socialisme.

De nye marxistisk-leninistiske partier blev pålagt ansvaret for at organisere og gennemføre revolutionen i deres lande, for at være en del af organisationen af arbejderklassens internationale revolution og for at genopbygge arbejderklassens internationalisme, som var blevet væltet af revisionisterne.

Det var nødvendigt at konfrontere holdninger som dem, der foreslog at begrænse partiernes aktivitet og politiske ansvar inden for deres egne nationale grænser, og holdninger som under påskud af arbejderklassens internationalisme havde til hensigt at blande sig i partiernes interne problemer og anliggender; eller at eksistensen af en international organisation af kommunistiske partier kunne blive et center for ledelse af den revolutionære kamp.

Kampen for kommunisternes enhed på internationalt plan blev ført under vanskelige forhold. Der blev afholdt diskussioner, bilaterale og multilaterale møder, og der blev indgået aftaler. I begyndelsen blev disse multilaterale møder afholdt i Europa og Latinamerika. Som et resultat af disse aktiviteter blev det internationale tidsskrift 'Teori og praksis' (ti numre) udgivet, og de første internationale antiimperialistiske og antifascistiske ungdomslejre så dagens lys.

De marxistisk-leninistiske partier, som overskred de regionale grænser, samledes til et internationalistisk møde i Santo Domingo, Den Dominikanske Republik (1992). Ved denne lejlighed blev der med deltagelse af partier fra Europa og Latinamerika vedtaget internationalistiske holdninger og en fælles erklæring, og der blev indkaldt til et nyt møde i Holland (1993) i regi af Tyrkiets Revolutionære Kommunistiske Parti. Dette møde markerede et nyt skridt i processen med at opbygge en international enhed af marxistisk-leninistiske partier og organisationer. En fælleserklæring blev diskuteret, og der blev indkaldt til et nyt internationalt møde for marxistisk-leninistiske partier og organisationer i august 1994 i Quito, Ecuador.

Quito-konferencen blev afholdt med deltagelse af 15 marxistisk-leninistiske partier og organisationer, som diskuterede og godkendte forskellige ideologiske og politiske materialer. Vi mindes her endnu en gang kammerat Raul Marco, grundlægger af Spaniens Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti, som døde for fire år siden, og hans bidrag til grundlæggelsen og udviklingen af vores konference.

Quito-konferencen var startskuddet til en ny fase i den internationale marxistisk-leninistiske kommunistiske bevægelse. En måde, hvorpå partier og organisationer integreres for at udvikle arbejderklassens og folkets kamp for revolution og socialisme.

Den kommunistiske erklæring, som er anerkendt som Quito-erklæringen og fungerer som en ideologisk og politisk reference, blev besluttet.

Hovedpunkterne på plenarmødet var oprettelsen af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, CIPOML, formuleringen af CIPOMLs vedtægter, udgivelsen af det internationale magasin 'Unity and Struggle' og fortsættelsen af de internationale ungdomslejre.

Den kommunistiske erklæring bekræfter revolutionens og socialismens gyldighed, marxismen-leninismens revolutionære principper, den proletariske internationalisme, afgrænsningen af positioner over for revisionisme og opportunisme i alle dens former, arbejderklassens rolle som den ledende klasse i den sociale og nationale befrielsesproces, proletariatets diktatur, nødvendigheden af det kommunistiske parti, demokratisk centralisme og revolutionens vej.

CIPOML, Den Internationale Organisation af Marxistisk-leninistiske Partier og Organisationer, er den ideologiske, politiske og organisatoriske integration, referencecentret for kampen for social frigørelse. CIPOMLs liv kommer til udtryk i medlemspartiernes og -organisationernes aktiviteter, i plenarmøderne, i den broderlige debat blandt medlemmerne, i formuleringen af generelle og speci-

fikke retningslinjer for arbejdernes og folkenes organisering og kamp, i den internationalistiske solidaritet, i koordinationskomiteens, COCO's, rolle, i udgivelsen af magasinet 'Unity and Struggle', i de regionale møder og aktiviteter.

Konferencens plenarmøder

CIPOMLs plenarmøder afholdes hvert år i skiftevis Europa, Afrika og Latinamerika. De indeholder en vigtig udveksling af erfaringer, arbejdet med at formulere CIPOMLs generelle linje, retningslinjer for at fremme og koordinere kampen for arbejdere, kvinder og unge internationalt på en klassekampslinje, samt analysen af de forskellige taktikker og kampformer, den antiimperialistiske kamp, kampen mod fascisme, forsvaret af demokrati og frihed.

På mødet i 2007 blev der vedtaget et vigtigt dokument med titlen "Den nuværende situation og vores opgaver", som fungerer som et taktisk grundlag for konferencens partier. Det indeholder en analyse af kapitalismens og imperialismens natur i dag, arbejderklassens revolutionære karakter og det kommunistiske partis ledende rolle.

I oktober 2016 vedtog det 22. plenarmøde i Danmark den kommunistiske platform, som er et af CIPOMLs grundlæggende dokumenter sammen med Quito-erklæringen og vedtægterne.

Der blev vedtaget flere resolutioner og dokumenter om partiernes og organisationernes internationale og nationale opgaver om kommunisternes fagforeningsarbejde, ungdomsbevægelsen, den antiimperialistiske kamp, konfrontationen med den imperialistiske krig, den internationale arbejderkvindebevægelse osv.

CIPOML har iværksat kampagner for solidaritet med de revolutionære processer og for Francisco Caraballos og Hama Hammamis frihed.

I perioden 1994-2024 var der 28 CIPOML-plenarmøder. Hvert af dem har godkendt retningslinjer og resolutioner til opfyldelse af ansvaret for at organisere revolutionen og koordinere de internationalistiske opgaver.

Det koordinerende udvalg, COCO

COCO blev oprettet for at spille en koordinerende rolle mellem CIPOMLs partier og organisationer. Det består af partier fra de forskellige kontinenter.

COCO udfører sine opgaver mere eller mindre regelmæssigt. Det organiserer

plenarmøderne, udgivelsen af magasinet 'Unity and Struggle', de internationale lejre for demokratiske, antiimperialistiske og antifascistiske unge, konferencer for kvinder og fagforeningsfolk, og det koordinerer organiseringen af CIPOMLs regionale møder.

Det har udviklet sine aktiviteter regelmæssigt; for nylig har det ved hjælp af tekniske midler afholdt sine møder i tide og bidraget til udveksling af erfaringer. Men det er nødvendigt at påpege, at der mangler en bedre opmærksomhed på de ideologiske, politiske og praktiske problemer i de internationalistiske aktiviteter og partiernes og organisationernes aktiviteter.

Det er nødvendigt at etablere mekanismer og metoder, der muliggør et mere permanent og flydende forhold mellem partierne og COCO og omvendt, for at evaluere og forene konferencen i den konkrete analyse af konjunkturen.

De regionale møder

Marxistisk-leninistiske partier og organisationer har holdt møder i Europa, Afrika og Latinamerika.

Disse aktiviteter gør det muligt at udveksle erfaringer og meninger mellem partierne, at formulere specifikke retningslinjer for fremme af den revolutionære kamp, at organisere solidaritet med arbejdernes og folkenes kamp, at fordømme undertrykkelse og bekæmpe de borgerlige regimers reaktionære og antikommunistiske holdninger.

Sammenhold og kamp

Det internationale magasin 'Unity and Struggle' udkommer hvert halve år på spansk, engelsk, tyrkisk og i nogle lande på det nationale sprog. Til dato er der udgivet 48 numre på tryk og online.

Det var tænkt som en scene til at præsentere partiernes erfaringer og synspunkter på revolutionens og socialismens problemer, på arbejdernes, kvindernes og de unges kamp.

Magasinet gør det muligt at vide, hvem vi er, vores historie, aspekter af stor betydning for at kende de erfaringer, vi akkumulerer; det spiller en vigtig rolle i den politiske uddannelse af partimedlemmer og aktivister, i udbredelsen af socialismens og kommunismens idealer. Gennem magasinet har det været muligt at komme i kontakt med klassebevidste revolutionære i forskellige lande og at bidrage til organiseringen af forskellige marxistisk-leninistiske partier.

Det er nødvendigt at diskutere brugen af magasinet 'Unity and Struggle', dets distribution blandt arbejdere og revolutionære. At insistere på regelmæssig deltagelse fra alle partier, da der er partier, som ikke har bidraget til noget nummer, og andre, som gør det meget uregelmæssigt.

Internationale lejre for demokratisk, antiimperialistisk og antifascistisk ungdom

Dette CIPOML-initiativ finder sted hvert andet år i Europa og Latinamerika. Der nedsættes et forberedelsesudvalg, som koordinerer og organiserer hver lejr.

Det er en begivenhed, der organiserer diskussion af unge arbejderes og studerendes problemer, sport, kunstneriske og politiske aktiviteter.

I 2017 blev det besluttet at indføre den demokratiske karakter af platformen for at involvere bredere dele af ungdommen. Fra nu af hedder de Internationale Demokratiske, Anti-imperialistiske og Antifascistiske Ungdomslejre.

Det skal bemærkes, at selv om de var tænkt som et initiativ til at forene brede dele af ungdommen, er der stadig en tendens til at begrænse sig til partiernes ungdomsorganisationer.

Møder for klassebevidste fagforeningsfolk

Dette initiativ blev født for at tage sig af fagforeningsarbejdet i vores partier og for at forene de forskellige klassebevidste strømninger af arbejdere, der findes inden for arbejderbevægelsen. De første møder var interkontinentale og fandt sted i Europa og Latinamerika.

Senere blev det på grund af vanskelighederne i Europa nødvendigt at koncentrere indsatsen i Latinamerika.

Organiseringen af disse arrangementer i Europa fortsatte ikke. Indtil nu er mødet for fagforeningsfolk i Latinamerika og Caribien blevet afholdt 12 gange i forskellige latinamerikanske lande.

Disse møder gjorde det muligt at diskutere problemerne med faglig organisering, kampen mod nyliberalismen og den antiimperialistiske kamp. Gennem dem har det været muligt at komme i kontakt med arbejdere i lande, hvor der endnu ikke findes marxistisk-leninistiske partier.

Det er nødvendigt at insistere på mødernes brede karakter, så CIPOMLs forslag og tilgange når ud til andre sektorer af fagforeningsfolk.

Møder for latinamerikanske og caribiske kvinder

Møder for latinamerikanske og caribiske kvinder er blevet afholdt tre gange.

Det er arrangementer, hvor vores partiers kvindeorganisationer, andre partiers kvindeorganisationer og kollektiver af kvinderettighedsaktivister deltager.

Det er aktioner, hvor debatten om kvindekampens karakter, organiseringen af solidaritetsinitiativer og konfrontationen mellem borgerlige og småborgerlige holdninger til kvindebevægelsen tages op.

Det er nødvendigt at insistere på, at alle partier deltager, og at andre kollektiver inviteres med.

Marxistiske økonomiske seminarer

Venezuelas Marxistisk-Leninistiske Kommunistparti har udviklet det marxistiske økonomiske seminar. Det er en begivenhed, som en stor del af de latinamerikanske partier og andre organisationer og initiativer deltager i. På trods af emnets vigtighed er deltagelsen fra andre CIPOML-partier begrænset.

Dette seminar diskuterer de strukturelle og konjunkturrelle problemer i arbejdernes og landenes situation.

Internationalt seminar – Revolutionens problemer i Latinamerika

Denne begivenhed er blevet afholdt hvert år i Quito siden 1997, i alt 28 gange. Marxistisk-leninistiske partier, andre revolutionære partier, fagforeninger og sociale organisationer samt demokratiske og antiimperialistiske personligheder deltager.

Seminalet har formålet at etablere sig blandt kommunisterne og andre revolutionære organisationer og sektorer. Det er en platform, hvor revolutionær politik kan komme til udtryk, og en reference for de antiimperialistiske kæmpere.

Der er etableret en metode, som omfatter udarbejdelse af papirer og forslag om temaet for hvert seminar, diskussion af de forskellige forslag og organisering af solidaritet med kæmperne og ofre for undertrykkelse.

Det har givet os mulighed for at skabe kontakter og forbindelser med andre revolutionære kollektiver, hvoraf nogle har tilsluttet sig CIPOML.

CIPOMLs forskellige arrangementer og aktiviteter er tænkt som steder, hvor klassebevidste revolutionære, andre revolutionære organisationer og personligheder, fagforeningsfolk og sociale aktivister mødes, og i vid udstrækning er

disse mål blevet nået. Der er dog en tendens til at organisere og udvikle dem, som om de udelukkende var kommunistiske møder, hvilket begrænser muligheden for at udvide og udbrede revolutionære holdninger.

CIPOML er en realitet, et referencepunkt for de kommunistiske partiers aktivitet og kamp i deres lande og internationalt. Det vinder også anerkendelse blandt vigtige dele af arbejderklassen, blandt revolutionære inspireret af marxismen-leninismen, men dets tilstedeværelse og indflydelse er stadig lille og begrænset.

CIPOML skal helt sikkert spille en mere dynamisk rolle i promoveringen af sin organisation, sin politik og sine forslag. Dette mål vil blive nået, hvis alle partier promoverer CIPOML, dets publikationer, dets magasin og dets dokumenter, hvis CIPOML rent faktisk anerkendes af arbejderklassen som dens organisator og leder.

CIPOML er en del af processen med at opbygge en ny Kommunistisk Internationale, som omfatter de marxistisk-leninistiske partier og organisationer, der er ved at blive dannet i andre lande. Det er et mål, som kræver arbejde af CIPOML som et internationalt kollektiv og af hvert enkelt af vores partier og organisationer.

Der findes partiorganisationer og kollektiver, som hævder at være marxist-leninistiske i forskellige lande og på forskellige kontinenter, ligesom der findes internationalistiske initiativer, som gør det samme. Vi foreslår, at vi åbner diskussionen om de forskellige programmer og forslag for at udvide vores kræfter og afgrænse ideologiske og politiske positioner.

De marxistisk-leninistiske partier, der deltager i CIPOML, kæmper i omkring 30 lande i Asien, Europa, Afrika og Latinamerika.

I Asien opbygges partier i Indien, Pakistan, Bangladesh og Iran.

I Europa er der partier i Albanien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Danmark, Norge og Tyrkiet.

I Afrika er der partier i Benin, Elfenbenskysten, Burkina Faso, Tunesien og Marokko.

I Latinamerika er der partier i Ecuador, Den Dominikanske Republik, Mexico, Colombia, Brasilien, Venezuela, Chile og Peru.

I Nordamerika er der Det amerikanske arbejderparti.

Næsten umiddelbart efter oprettelsen skete der en naturlig udskillelse, og flere af de partier, der deltog i plenarforsamlingen i Quito, marginaliserede sig selv,

primært fordi deres tilstedeværelse var formel, men også fordi de ønskede at udnytte den til at fremme deres egne holdninger.

De ideologiske og politiske debatter, der udviklede sig inden for CIPOML, førte til, at vi tog organiske beslutninger om at ekskludere partier, der havde politiske holdninger, som afveg fra marxismen-leninismen. Blandt dem er Røde Banner i Venezuela, Proletarisk Aktion i Chile, Bolivias Revolutionære Kommunistiske Parti og Uruguays Marxistisk-Leninistiske Kommunistparti.

Det er nødvendigt at tage højde for den ujævne udvikling af de marxistisk-leninistiske partier og organisationer, vanskelighederne og problemerne for deres etablering og vækst i arbejderklassens liv og kamp inden for rammerne af CIPOML.

Den ujævne udvikling af partier og organisationer kommer til udtryk i rodfæstet blandt arbejderklassen og folket, i det politiske liv i samfundet og staten, i tilegnelsen af den revolutionære teori og den sociale praksis; det har at gøre med regimernes og magthavernes undertrykkende karakter.

I flere lande har arbejderpartiets eksistens i flere år været udtrykt som en partiopbyggende organisation uden at tage skridt til at blive konstitueret som et arbejderklasseparti.

Der er partier og organisationer, der er medlemmer af CIPOML, som gentagne gange ikke deltager i de planlagte møder og aktiviteter. Materielle vanskeligheder forhindrer nogle af dem i at deltage, men der er også tilfælde, der viser en manglende vilje til at løse disse problemer.

Den ideologiske og politiske kamp inden for CIPOML bidrager til at bekræfte partierne og organisationerne, til at udarbejde retningslinjer for arbejdet i arbejderklassen, blandt kvinder og unge, til at forene de internationalistiske opgaver. Det er nødvendigt at insistere på, at partierne og organisationerne i konferencens plenum gennemfører kritik og selvkritik af vores aktiviteter og af de andre medlemmer af CIPOML.

Man skal huske, at der er spørgsmål, hvor det ikke har været muligt at opnå fuld ideologisk og politisk enighed, såsom krigen i Ukraine, karakteren af regeringen i Venezuela, spørgsmålet om Palæstina, kampen mod revisionismen i alle dens afskygninger og socialdemokratiernes politik.

Vi er stadig små partier; vi er ikke til stede i nogle af de største og mest folkerige lande på jorden. Vores kamp får os til at vokse og udvikle os. Vi lider under mangler i tilegnelsen af marxismen-leninismen. Arbejdernes, kvindernes og de unges politiske indflydelse i samfundet og i fagbevægelsen har objektive grænser, som vi er nødt til at forholde os til. At reagere på disse omstændigheder er

vores partiers og organisationers ansvar, men det er også en forpligtelse, der skal opfyldes i CIPOMLs debatter, aktiviteter og opgaver.

CIPOML er det aktuelle udtryk for de marxistisk-leninistiske partiers enhed, og dets sammenhængskraft og fremskridt bekræftes af medlemspartiernes og -organisationernes udvikling og kamp.

Der er vigtige udfordringer for vores partier:

- At bekræfte os selv som kommunistiske organismer, der er styret af marxismen-leninismen, og med disse principper som rettesnor at udarbejde programmer og forslag, paroler og ordførere til organisering af arbejdernes kamp.
- At tage konsekvent fat på opgaverne med at organisere revolutionen i hvert land.
- At knytte os tættere til arbejderklassen og andre arbejdende klasser i byerne og på landet. Revolutionen vil være massernes værk, og det er partiets ansvar at bringe revolutionære ideer ind i arbejderklassens organisation og kamp.
- At arbejde for at lede arbejderklassens uafhængige kamp for dens umiddelbare krav og projicere den ind i fordømmelsen af og kampen mod magthaverne og kapitalen.
- Uophørligt at udvikle forbindelsen mellem partiet, dets politik og forslag og den brede ungdom.
- At lede kampen mod kapitalisternes regering og deres politik.
- At præsentere os selv for arbejderklassen og folket som det parti, der vil organisere og lede kampen for folkemagt og socialisme.
- At forbedre kapaciteten til revolutionær kommunikation og propaganda. Den kommunistiske avis er en nødvendighed, som skal opfyldes og sikre massecirculation og regelmæssighed. Internettet er ikke nok.
- At udvikle partiets direkte aktion med masserne, alle dets organisationer og aktivister. Social og politisk kamp.
- At deltage aktivt i udarbejdelsen og udbredelsen af 'Unity and Struggle' blandt revolutionære, venstreorienterede og arbejdere.
- At bidrage til dannelsen af nye marxistisk-leninistiske partier.
- At fortsætte den konsekvente fordømmelse og afsløring af de forskellige varianter af opportunisme og revisionisme, som udgør en hindring for opbygningen og konsolideringen af marxistisk-leninistiske partier.

Kun arbejderklassens og folkets enhed og kamp mod kapitalismen og al imperialisme vil skabe den nødvendige revolutionære forandring

Resolution om den internationale situation og kommunisternes opgaver vedtaget på CIPOMLs 29. plenarsamling, Hamborg, november 2024

1. unge, kvinder, bønder og ansatte føler i stigende grad et behov for at organisere sig og protestere mod kapitalens og regeringernes kyniske klassepolitik. Store strejkekampe, massedemonstrationer, studenterbesættelser og aktioner har fundet sted i kapitalismens metropoler. Millioner af mennesker verden over går på gaden for at kræve brød, job, solidaritet og fred. Arbejdere,

I Latinamerika vokser arbejderne, de unges og befolkningernes utilfredshed og vrede over den imperialistiske udbytning og de lokale oligarkiers undertrykkelse og gennemførelse af IMF's og Verdensbankens diktater.

I Europa og i Den Europæiske Union (EU) kæmper arbejderklassen og det arbejdende folk med forskellig styrke for højere lønninger, for at forsvare og forbedre arbejdsvilkårene, for offentlige og anstændige pensioner, sundhedssystemer, uddannelse og for at bekæmpe reaktion og fascisme. Omfattende demonstrationer i forbindelse med EU-parlamentsvalget viste, at befolkningerne ikke støtter magthaverne.

På det afrikanske kontinent kæmper arbejdere, folk og nationer en kamp for national og social frigørelse fra de skiftende imperialistmagter og deres neokoloniale lakajregimer under ekstremt komplicerede forhold.

2. Arbejderklassen, offentligt ansatte, kvinder og unge har fået en voksende bevidsthed om deres egen styrke, erfaring med at organisere modstand, og at kamp er vejen til sejr. En helt ny generation rundt om i verden er ved at lære, at imperialisme betyder krig og massakrer. De har set deres egne regeringer støtte og deltage i Israels folkemord på det palæstinensiske folk og har hævet deres stemmer i protest og solidaritet med det palæstinensiske folks kamp, mest massivt i de europæiske lande.

Klimaforandringerne, som truer menneskehedens umiddelbare fremtid, og deres konsekvenser, såsom stigende temperaturer, tørke, massive brande m.m., mærkes over hele kloden. Det mobiliserer folkene og er en kilde til revolutionær udvikling, som vi ikke må overse. At klimaforandringer kan forhindres ved at ændre systemet, er et slogan, der spredte sig blandt befolkningerne, og som påpeger, at det kapitalistiske imperialistiske samfundssystem indebærer en udplyndring af naturen og dens ressourcer. Aktioner som massemobiliseringer i Latinamerika, USA, Indien, Mellemøsten, Europa og andre dele af verden i solidaritet vokser i størrelse og styrke.

3. Arbejderklassen er på vej ind i en ny periode, hvor den står over for hårdere arbejds- og levevilkår, hårdere angreb fra kapitalen, hvor borgerskabet slipper reaktion og fascisme løs, og hvor faren for en imperialistisk storkrig vokser. For at imødegå dette må den bredeste klasseenhed opbygges på et klassekampsgrundlag inden for arbejderklassen og fagforeningerne, baseret på arbejderklassens vitale og presserende behov. Den må omfatte den stadig voksende del af arbejderklassen, der står uden fagforeninger, det voksende antal migranter, kontraktansatte og papirløse arbejdere, der arbejder under slavelignende forhold, og de millioner, der er arbejdsløse. En klassealliance, der skal udvikle sig til en politisk klassekamp for at vælte det system, der ligger til grund for moderne slaveri under kapitalismen.

Vi skal opbygge en international front af den revolutionære arbejder- og kommunistbevægelse i alle lande mod udbytning og undertrykkelse. For at overvinde splittelsen i arbejderbevægelsen er det kommunisternes/marxist-leninisternes pligt at bekæmpe indflydelsen fra reformistiske og opportunistiske kræfter og deres sociale base i arbejderaristokratiet. De marxistisk-leninistiske partier og organisationer skal vise konkrete veje til at styrke klasseenheden og spille en ledende rolle i klassekampen mod det kapitalistiske og imperialistiske system.

Et af de vigtigste konkrete grundlag for realiseringen af arbejderklassens lederskab er dens succes med at forene de udbyttede og undertrykte klasser og lag i brede alliancer for at danne antiimperialistiske demokratiske folkefronter mod imperialisme, borgerlig reaktion, fascisme og krig i de enkelte lande og i international skala.

4. For millioner af mennesker over hele verden er livet under kapitalismen en daglig kamp for overlevelse. Mens monopolernes og finanskapitalens profiler når nye højder, og milliardernes formuer vokser, kæmper almindelige mennesker mod virkningerne af pandemien, inflationen, de stigende priser og levetidsomkostningerne. Kapitalismens stadig stigende udnyttelse af arbejdskraft og

udplyndring af klodens ressourcer og råstoffer truer befolkningernes eksistens og fremtid. Imperialistiske krige har sammen med kapitalismen skabt klima- og miljøkatastrofer og de største globale strømme af flygtninge og migranter i dette århundrede.

5. Kapitalismens økonomiske, miljømæssige, sociale, energimæssige, sundhedsmæssige og politiske konsekvenser og tilbagevendende kriser er i stigende grad flettet sammen. De påvirker og uddyber hinanden. Det borgerlige statsapparats reaktionære tiltag øges i takt med, at de smider den "demokratiske" maske. De bringer højreekstremisme og fascisme helt ind i regeringskontorerne og sælger og fremmer nye varianter af revisionismens klasseforræderi.

For befolkningerne betyder den stigende militarisering af hele økonomien i de kapitalistiske og imperialistiske stater dybere fattigdom, intensiveret autoritærisme og reaktion, øget fare for fascisme og krig. Det finansielle oligarki står over for en forestående krise, som det kun kan overvinde ved at overtage sine rivalers bytte og ved at øge den imperialistiske rivalisering.

6. Den internationale kapitalismes ujævne og skrøbelige opsving efter krisen i 2020, der blev forværret af pandemien, blev afbrudt i 2022, også som følge af de tiltag, der blev truffet mod krisen. Mens inflationen fortsætter med at stige, om end i et langsommere tempo, falder vækstraten i økonomien, industriproduktionen og handelsvolumen i 2023 og 2024 på verdensplan og, med mindre undtagelser, i de enkelte lande.

Den generelle tendens til faldende vækstrater har skubbet økonomierne i Europa, især Tyskland og Storbritannien, og nogle afrikanske lande ud i stagnation, og nogle lande har endda oplevet to på hinanden følgende kvartaler med negativ vækst. Kinas industri var i stand til at vokse med 1,2 %, 0,3 % og 1,6 % i de tre kvartaler i 2024, mens industriproduktionen i "euroområdet" sammen med handelsmængden – for ikke at nævne importen, som voksede med 0,5 % alene i andet kvartal – faldt med -0,9 %, -0,4 % og -0,4 % i de tre kvartaler i år. I Japan voksede industriproduktionen efter et kraftigt fald på -5,2 % i første kvartal med 2,1 % og +0,4 % i henholdsvis andet og tredje kvartal, mens den i USA faldt med -0,4 % i første kvartal, voksede med en lille procentdel på 0,6 % i andet kvartal og faldt igen med -0,2 % i tredje kvartal.

Det ville ikke være forkert at sige, at der er risiko for recession i verden på grund af problemerne i de mest avancerede kapitalistiske økonomier, såsom USA, hvis industriproduktion voksede negativt i to af de tre kvartaler i 2024 og ikke engang nåede 1 % i andet kvartal, Kina, hvis vækstrate var under 1 % eller knap nok over, og eurozonen, som voksede negativt i alle tre kvartaler i 2024.

BRICS-landenes, USA's og Kinas økonomier, som har været i stand til at opretholde et vist væksth niveau med faldende vækstrater, vil sandsynligvis ikke være drivkraften bag et nyt opsving i den internationale kapitalistiske økonomi i den nærmeste fremtid. Usikkerhed og udsving i verdensøkonomien er udbredt, og internationale imperialistiske finansorganisationer som IMF og Verdensbanken mener, at nedgangen i vækstraterne i f.eks. den amerikanske og kinesiske økonomi vil fortsætte i de kommende år.

De protektionistiske, stramme penge- og "spare"-politikker, som de kapitalistiske stater fører, akkumulerer elementerne til en fremtidig økonomisk krise, hvilket fører til en eskalering af arbejdsløsheden og et fald i investeringerne med inflationsrater, især energi- og fødevarerpriser, der stadig er højere end før pandemien.

Handlen med råvarer, især fødevarer, er til skade for de afhængige lande og deres befolkninger, og gældsbyrden bæres af arbejderne. Uligheden mellem indkomst og rigdom vokser; monopolerne øger deres profitter enormt, mens reallønnen og indkomsten for de fattigste og fattigste lag falder. Det er alt sammen symptomer på krisen, som uddyber og øger usikkerheden. Samtidig forværrer de kapitalismens generelle krise med intensiveringen af rivaliseringen mellem imperialisterne og endda krigen i Ukraine.

7. I flere latinamerikanske lande er åbent neoliberale regeringer blevet erstattet af såkaldte progressive regeringer, som i Venezuela. Det har skabt store forventninger blandt arbejdere, unge og befolkningen. De udnyttede befolkningens ønske om forandring ved at bruge en demagogisk, populistisk diskurs med venstreorienteret retorik. Men disse såkaldte progressive regeringer er dybest set en borgerlig politisk strømning, et instrument for storkapitalen til at adskille befolkningen fra den revolutionære venstrefløjs politiske indflydelse og til at skabe en social bevægelse, der er funktionel for det herskende kapitalistiske system.

Faren for en større imperialistisk krig fra en stadig mere aggressiv og voldelig verdensimperialisme vokser

8. De imperialistiske magter kæmper mod hinanden om fordelingen af og kontrollen med samfundets og naturens rigdomme og tøver ikke med at trække verden ind i en ny storkrig og lægge krigens omkostninger over på det arbejdende folks skuldre. Dødens købmænd tjener stort på den hastigt voksende krigsindustri, våben, svulmende militærbudgetter og lokale krige og konflikter. Rivaliseringen mellem imperialisterne intensiveres med nye økonomiske sanktioner, eskalerende handelskrige, militær oprustning og omfattende militærøvelser tæt på hinandens grænser.

9. Selv om Trump har udtrykt forskellige synspunkter, synes begge sider i den toårige interimperialistiske krig mellem USA/NATO/EU og Rusland i Ukraine, hvor tusindvis af ofre er blevet dræbt, at være klar til at optrappe krigen. Ud over de tonsvis af våben, militært udstyr og personale, som de allerede har hældt ind i krigens flammer i Ukraine, tillader EU-Parlamentet nu Ukraine at bruge den militære støtte til at udvide krigen til russisk territorium.

Ukraines optagelse i NATO er ikke længere et 'løfte' for fremtiden, men en reel forhandling. Med udvidelsen af NATO til også at omfatte Sverige og Finland vil NATO stå langs hele den europæiske grænse til Rusland, og Europa vil være fuld af amerikanske militærbaser, hvorfra USA kan operere, som det vil. Rusland på sin side optrapper støt sin krigsindsats med store konsekvenser for den ukrainske og russiske arbejderklasse og befolkning. Og med en Kreml-regering, der taler om at bruge taktiske atomvåben, og som styrker sine regionale alliancer. Ikke mindst med Kina, som hellere vil se en krig mellem USA og Rusland i Europa end en direkte krig mellem USA og Kina i Asien.

Mange regeringsledere i EU forbereder åbent arbejderklassen og de europæiske befolkninger på en direkte krig mod Rusland inden for de næste fem år og forsøger at lamme klassekampen med frygt og usikkerhed. Den imperialistiske krig og krigstrommerne har øget de nationalistiske tendenser i hele regionen.

10. I Mellemøsten bliver det zionistiske Israel mere og mere isoleret og udstillet efter måneders folkemord og etnisk udrensning af palæstinenserne i Gaza, på Vestbredden og i Jerusalem. Det får landets regering til at blive mere og mere desperat og aggressiv med fare for at sprede krigen til nabolandene og i hele regionen.

USA, som er den økonomiske og militære garant for det zionistiske apartheid-regime i Israel, kæmper for Israels overlevelse som strategisk omdrejningspunkt i Mellemøsten, uanset hvor mange palæstinensiske liv det koster. Samtidig arbejder Rusland, som i stigende grad modsætter sig USA-imperialismens dominans, på at få mere indflydelse gennem sine alliancer i regionen, især med Iran og sin tilstedeværelse i Syrien. Det samme gælder for imperialismagten Kina gennem sin egen øgede indflydelse i regionen.

Den amerikanske imperialismes mål i Mellemøsten er bestemt ikke begrænset til at støtte Israel og dets ekspansion. Ud over at garantere og støtte Israel og dets eksistens og mål manipulerer og bruger USA det også som et middel til at nå sine egne strategiske og taktiske mål, som omfatter svækkelse og ødelæggelse af de anti-amerikanske kræfter i regionen. Ud over Israel bruger den amerikanske imperialisme alle de uløste nationale, religiøse og sekteriske problemer i Mellemøsten og problemerne mellem landene, især dem, der kon-

kurrerer om den regionale magt, til at omforme regionen. Med muligheden for, at krigen breder sig ud over Palæstina og Libanon, er Mellemøsten svanger med endnu større udviklinger end det, der er sket indtil nu.

For at støtte den israelske terrorstat og undertrykke de voksende protester fra mange lande og folk i verden mod det zionistiske folkemord vedtog G7-topmødet i juni USA's våbenhvileplan og beskyldte de palæstinensiske modstandsbevægelser for ikke at acceptere den. I månedsvis har USA-imperialismen og den zionistiske apartheidstat Israel blokeret for FN's forslag om våbenhvile, medmindre de ensidigt støtter Israels krig, mens tusinder fortsat bliver myrdet og såret, og over halvanden million bliver fordrevet under konstante bombardementer. Israel har nægtet at efterkomme FN's krav om at lade humanitær hjælp komme ind i Gaza og fortsætter i stedet sine krigsforbrydelser, mens de ignorerer tilstedeværelsen af FN's fredsbevarende styrke og udvider krigen til Libanon. Disse handlinger har bidraget til, at der i stigende grad sættes spørgsmålstegn ved imperialistiske internationale institutioner som FN. Svækkelsen af FN er endnu et tegn på de voksende modsætninger mellem de imperialistiske magter. Verdens befolkning har aldrig været i stand til at lægge deres skæbne i hænderne på sådanne internationale institutioner.

11. Det palæstinensiske folk fortsætter med at gøre modstand mod Israel og støttes af mennesker over hele verden. Den israelske zionisme har ikke været i stand til at nå sit mål om at gøre en ende på modstanden og tvinge Gazas befolkning til at totalt overgive sig. Med støtte fra de vestlige magter fortsætter Israel sit folkemord og har udvidet sine angreb til Libanon. Det palæstinensiske folks kamp for befrielse af deres land og hjemland, flygtninges og fordrevnes tilbagevenden og oprettelsen af en uafhængig, demokratisk og sekulær stat med Jerusalem som hovedstad er retfærdig.

12. Kampen mod den imperialistiske krig og krigstruslen er en presserende opgave. Vi løfter fanen for arbejderklassens og folkets internationale solidaritet i kampen mod imperialismen, dens krige og reaktion, så krigsherrerne ikke kan sætte arbejderne op mod hinanden under nationalismens reaktionære fane. Det er en uadskillelig del af klassekampen mod konsekvenserne af den neoliberale økonomiske politik og den sociale og demokratiske kamp i alle lande for social og national frigørelse. Vi løfter fredens fane, verdens folks håb, som en del af den antiimperialistiske kamp og skaber en bevægelse for fred blandt arbejderklassen, kvinderne, ungdommen og folket.

Den antiimperialistiske kamp skal rettes mod al imperialism

13. Imperialismen har ikke ændret karakter, selv om magtbalancen mellem landene ændrer sig i disse år i takt med imperialismens ujævne udvikling. Det er især tydeligt i rivaliseringen mellem USA og Kina. USA's imperialism er den ubestridte militære overmagt og bliver mere og mere aggressiv. USA forsøger med sine dybe klasse- og racemodsætninger, voksende fattigdom og politiske polarisering blandt befolkningen at eksportere sine politiske og økonomiske problemer, hvilket møder voksende modstand. På den anden side forsøger det imperialistiske Kina, som kæmper for at udvide sine indflydelsessfærer for at øge sin økonomiske udvikling på trods af de voksende klassemodsætninger, at få en plads i de internationale institutioner i overensstemmelse med sin økonomiske og militære magt i den imperialistiske verdensorden.

14. Kina og Rusland har styrket deres partnerskab og alliance med nye økonomiske, politiske og militære aftaler. På dette tidspunkt har de brug for hinanden, og lederne af de to imperialistmagter lægger ikke skjul på deres intentioner. Som den kinesiske leder har sagt: "Der sker forandringer, som vi ikke har set i hundrede år, og det er os, der leder dem sammen."

Udvidelsen af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) med yderligere fire lande i år lanceres som "en proces mod en ny international multipolær verdensorden med fredelig sameksistens og retfærdighed mellem de imperialistiske magter til gavn for verdens folk og nationer". Men BRICS+ er ikke en blok eller en organisation med en antiimperialistisk funktion. Det er en sammenslutning, der omfatter imperialistiske magter og mere eller mindre avancerede kapitalistiske lande, hvoraf nogle er lande "på tærsklen" til at blive imperialistiske. Disse landes fremkomst på verdensscenen og deres forsøg på at bryde den nuværende imperialistiske orden vil uundgåeligt føre til nye konflikter og krige.

Udvidelsen til BRICS+ er en ubestridelig sejr for Kina, som ser sin geopolitiske indflydelse vokse. Kina er langt den største økonomiske magt i BRICS+ og står bag mange af de initiativer, der går på tværs af disse lande, fra 'Den nye silkevej' (Belt and Road-projektet) til den Shanghai-baserede 'Nye Udviklingsbank' (New Development Bank).

15. Rusland øger sin indflydelse og tilstedeværelse i forskellige regioner. I Afrika, hvor Rusland ud over "invasionen" af kinesisk kapital tilbyder militær magt: våben, rådgivning og træning osv. og endda sin egen hær af lejesoldater til gengæld for råmaterialer og politisk indflydelse i fremtidige konflikter. Rusland udnytter den retfærdige vrede hos folkene i regionen mod den "vestlige" imperialismes, især Frankrigs, grusomme udnyttelse.

I forbindelse med den mangesidede krise i Afrika og det neokoloniale system er der sket en genopblussen af militærkup, som ikke medfører nogen grundlæggende forandring for befolkningerne. Frem for alt afspejler de det faktum, at borgerskabet i den nuværende situation med kapitalismens økonomiske, politiske, ideologiske, sociale og militære krise har valgt at marchere mod fascisering af de neokoloniale magter.

16. Arbejderklassen og folkene kan ikke forlade sig på én imperialistisk magt i deres kamp mod en anden – de er nødt til at intensivere kampen mod al imperialisme. Tesen om den såkaldte "multipolarisme", som hævder, at der findes både krigeriske og aggressive imperialistiske lande og progressive imperialistiske lande, som folkene kan stole på i forbindelse med national befrielse, er falsk. Det er ikke nok kun at kæmpe mod den forhadte amerikanske imperialisme, for selv om den svækkes eller endda ødelægges, vil andre imperialister fortsætte med at udplyndre og undertrykke folkene.

Arbejderklassens og folkenes opgave er at opbygge brede enheds- og antiimperialistiske fronter mod imperialismen ved at konfrontere alle imperialister i kampen for national og social frigørelse. Det er en blodig lektie, som er blevet gentaget alt for mange gange i historien, at man ikke kan stole på en imperialistisk magt i kampen mod en anden, uanset hvilke progressive fraser den måtte smykke sig med.

17. De objektive betingelser bliver mere og mere gunstige for revolutionen i de udviklede imperialistiske og kapitalistiske lande, hvor arbejderklassens og den nationale sociale revolution opstilles som et problem, der skal løses. Vi lever ikke i en revolutionær situation, men i mange dele af verden kæmper arbejderne og folkene mod borgerskabet og dets regeringer, de kæmper mod de kapitalistiske former for udbytning og dominans, og søger efter forandringer i denne kamp. Denne kamp og søgen, hvor vores partier skal stå i spidsen, vil bane vejen for nye revolutionære processer, og den imperialistiske "kæde" vil blive brudt i sit eller sine svageste led.

18. Det er den nuværende opgave for de kommunistiske marxistisk-leninistiske partier og organisationer i CIPOML gennem deres arbejde og kommunistiske propaganda og agitation at gøre folkene under arbejderklassens ledelse mere og mere bevidste om, at et brud med det kapitalistisk-imperialistiske system er den eneste revolutionære måde at undslippe konsekvenserne af kapitalisme, kapitaludnyttelse, fascistisk vold og imperialistiske krige.

Styrkelse af arbejderernes, folkenes og kommunisternes marxistisk-leninistiske bevægelse er en presserende opgave

19. Kun arbejderklassen under ledelse af sit parti kan forene sig med de arbejdende klasser og lag, som ikke har andet valg end at kæmpe mod de kapitalistiske monopolars udbytning og udplyndring, monopolernes kvælende diktater, "frihandelsaftalerne" fra EU og Verdensbanken. Arbejderklassen og dens parti må organisere og opbygge en fælles kamp og front mod imperialismen og det reaktionære borgerskab for at befri sine allierede fra monopolernes herredømme baseret på ekstrem udbytning og udplyndring og fra højrepopulisternes, reaktionens, fascismens og religionens kløer.

Arbejderklassen og dens parti må styrke sine alliancer og enheden i kamp og handling med alle verdens folk, hvad enten det er i Syd- eller Nordamerika, i Palæstina, i Asien, Australien og Arktis, som er forenet i kampen mod imperialismen, og styrke alliancen mellem den internationale arbejderklasse og de undertrykte afhængige folk på verdensplan. Arbejderklassen står i centrum for opbygningen af en bred antikapitalistisk og antiimperialistisk front, nationalt og internationalt, på grundlag af de konkrete forhold, der kan føre til kampen for den proletariske revolution. Dannelsen af en antiimperialistisk og antifascistisk enhedsfront er en presserende opgave.

20. De kommunistiske marxistisk-leninistiske partier og organisationer, uanset deres størrelse, må gennem deres daglige systematiske arbejde i arbejderklassen, på arbejdspladserne og i fagforeningerne fortsætte med at rodfaste sig og styrke deres bånd i arbejderklassen og det arbejdende folk, højne deres revolutionære bevidsthed og dermed gøre arbejderklassen til en ledende politisk aktør i samfundet og en politisk reference for de andre arbejdende klasser og lag og undertrykte grupper. Under de nuværende forhold, hvor kapitalismen ikke har mere at give menneskeheden, og de objektive forhold kræver radikale ændringer, er det af grundlæggende betydning, at partierne tilpasser sit arbejde til de subjektive forhold og organiserer dette. I dag mangler arbejderklassen alt for mange steder et stærkt marxistisk-leninistisk parti til at lede realiseringen af en revolutionær proces og revolution. At opbygge nye og stærke marxistisk-leninistiske partier baseret på videnskabelig socialisme, der samler kommunistiske kræfter, bevidste arbejdere og revolutionære intellektuelle, er en opgave, som CIPOML fortsat vil styrke og betragte som sin nødvendige opgave.

21. Uanset hvor mange nye initiativer det kapitalistiske samfundssystem kan udvikle, er det ikke i stand til at løse de store og grundlæggende problemer for arbejderklassen, folket, freden og miljøet, fordi det altid vil være baseret på profit, udnyttelse og menneskeforagt.

I dag, hvor alle den kapitalistiske imperialismes modsætninger skærpes, er den eneste vej til arbejderklassens og de arbejdende folks frigørelse den internationale proletariske revolution, som vil gøre en ende på borgerskabets og kapitalismens herredømme. Den kapitalistisk-imperialistiske internationale orden, som er kendetegnet ved monopolernes ekstreme udnyttelse, udplyndring og tyranni, og som er på vej mod fascisme og en ny verdenskrig, må erstattes af en ny international orden. Det kan kun være en socialistisk orden. Stillet over for imperialisme og kapitalisme kæmper den internationale arbejderklasse for forandring, for et nyt samfund og en ny international orden baseret på videnskabelig socialisme, hvor produktionsmidlerne ikke længere vil være genstand for privat ejendomsret, og hvor den vil organisere sig selv som den herskende klasse.

Vores opfordring er til arbejderklassen og verdens folk: Slut jer til kampen mod det internationale borgerskabs og imperialismens barbari og brutalitet med ny styrke. Der kan ikke være fremskridt, retfærdighed og fred i imperialismens mørke skygge. Kun vi, arbejderklassen og folkene, forenet i en fælles front mod kapitalisme og imperialisme, kan skabe en reel forandring i vores arbejds- og levevilkår og i en verden baseret på udbytning og tyranni.

Solidaritet med det palæstinensiske og det libanesiske folk

Udtalelse fra CIPOMLs plenarsamling, Hamborg, november 2024

Det palæstinensiske folk og dets modige nationale modstand har i mere end et år været offer for et folkemord begået af den zionistiske besættelseshær, der støttes af den amerikanske imperialisme og dens allierede. Denne kriminelle aggression hævder at være berettiget på grund af operationen »Al-Aqsa Flood«, som den palæstinensiske modstand gennemførte den 7. oktober 2023 på grund af den israelske zionismes årelange aggression, på grund af besættelsen og judaiseringen af Palæstina, på grund af tvangsforflytningen af palæstinenserne fra deres hjem ved hjælp af alle former og metoder for statsterrorisme.

Det palæstinensiske folk og dets modstand har bragt enorme ofre i løbet af det seneste år, har overvundet en situation med hundredtusinder af ofre – børn, kvinder, ældre, sårede, savnede og fængslede foruden sult, tørst og den næsten totale nedrivning af infrastruktur, herunder hospitalet, skoler og religiøse steder.

Stillet over for sin manglende evne til at eliminere den voldsomme modstand i Gaza og på Vestbredden og sin hidtil usete isolation midt i bølger af verdensomspændende protester mod sine brutale forbrydelser vendte den zionistiske krigsmaskine sig mod Libanon for at nedbryde modstanden og forflytte befolkningen.

Således er hundredtusinder af mennesker tvunget til at flygte fra det sydlige Libanon til det nordlige, mens ødelæggelsen af Beiruts sydlige forstæder fortsat er rettet mod Hizbollahs ledelse i et desperat forsøg på at eliminere den som en søjle i modstanden og en front til støtte for det palæstinensiske folk.

Alt tyder på, at Israels militære aktion har til formål at ændre den politiske situation i Mellemøsten fundamentalt og at realisere »StorIsrael« ved at annektere Gaza og Vestbredden, hvilket vil kræve udryddelse af en stor del af den palæstinensiske befolkning og fordrivelse af resten til tredjelande.

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML):

- Gentager sin solidaritet, sin principielle støtte til det palæstinensiske folk og dets retfærdige sag, såvel som dets modstand med dens forskellige fraktioner og dens forskellige metoder, især den væbnede kamp som en del af deres retfærdige krig mod besættelsen og den zionistiske arrogance.

- Fordømmer de nazi-zionistiske forbrydelser begået mod et forsvarsløst folk med ubetinget støtte fra den vestlige imperialisme, især USA-imperialismen, som stiller alle midler til rådighed for mord og ødelæggelse.

- Fordømmer medskyldigheden hos de reaktionære arabiske regimer, som har normaliseret deres forhold til det zionistiske Israel, og hos de lande, som har handelsforbindelser med det, og som ikke har gjort noget for at standse massakren eller åbne korridorer for transport af humanitær hjælp, medicin osv.

- Fordømmer bestræbelserne på at forveksle den retfærdige og legitime nationale modstand, som repræsenteres af alle modstandsgrupper i Palæstina og Libanon, med den terrorisme, som repræsenteres af den israelske zionisme, der besætter Palæstina, støttet af den imperialisme, der skabte den for at bemægtige sig regionen, dens territorier og dens rigdomme.

- Opfordrer alle revolutionære og progressive kræfter i verden til at blive mere involveret i bevægelsen til støtte for det palæstinensiske folk og dets modige nationale modstand, som fører en national befrielseskrig mod besættelsen for deres uafhængighed, flygtningenes tilbagevenden og opbygningen af en uafhængig, demokratisk og sekulær stat med Jerusalem som hovedstad. Det opfordrer også til fortsat at støtte det libanesiske folk og dets modstand for at fuldføre befrielsen af deres land og befri Libanon fra alle former for zionistisk og imperialistisk dominans, trussel og infiltration.

- Erklærer sin støtte til alle folk, der kæmper for retten til selvbestemmelse, for deres uafhængighed.

Ære være modstanden og sejr for Palæstina og Libanon!

Krigsforbryderen Netanyahu skal stå til ansvar for sine forbrydelser!

Ned med imperialismen, folkets fjende!

Solidaritet med det sudanske folk

Udtalelse fra CIPOMLs plenarsamling, Hamborg, november 2024

På attende måned fortsætter den væbnede konflikt mellem de to grene af det tidligere reaktionære regime, der begge er fjendtligt indstillet over for revolutionen i december 2018 og dens paroler og krav og over for det sudanske folk og dets revolutionære kræfter. Det er et sammenstød mellem de sudanske væbnede styrker støttet af de islamistiske brigader på den ene side og udrykningsstyrkerne (Rapid Support Forces) på den anden, begge støttet af imperialismen og regionale magter med det formål at fragmentere Sudan yderligere og udplynre dets rigdomme.

Krigen har fordrevet mere end 7,6 millioner mennesker i og uden for Sudan. Dødstallet har oversteget 13.000, og 26.000 mennesker er blevet såret i hele Sudan. 20 millioner sudanere har mistet deres levebrød og lider af sult, tortur, og mange er blevet dræbt. En massiv kampagne med anholdelser er i gang, tortur og tvungen forsvinden af aktivister fra modstandskomiteer, civile styrker og journalister med det formål at skjule fakta og information. Hundredvis af fabrikker er blevet ødelagt, så 250.000 arbejdere har mistet deres job, tusindvis af handlende har også helt mistet deres levebrød og kapital, og den kommercielle aktivitet er blevet decimeret med 70 procent.

Parterne i konflikten er Rusland, Kina, Tyrkiet, Iran og De Forenede Arabiske Emirater, som griber ind og støtter de væbnede styrker, der er allieret med den islamistiske bevægelse, og deres støttemilitser, som opretholder borgerkrigen. De sigter mod at opdele og opløse landet i overensstemmelse med deres interesser gennem at nære racisme og regionalisme.

Den Internationale Konference af Marxistisk-leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML):

- Støtter de revolutionære og demokratiske kræfter, der søger at danne en bred politisk front, der vil forene det sudanske folk omkring et minimumsprogram for at gå imod krigen og yde den nødvendige og presserende hjælp til folket.
- Opfordrer til, at der sættes en stopper for reaktionære krigsforbrydelser, at gerningsmændene stilles for retten, og at straffrihed forhindres.
- Kræver at sikre levering af humanitær hjælp til fordrevne og belejrede mennesker.
- Støtter etableringen af et civilt styre gennem en demokratisk forfatning og frie og retfærdige valg.

Stop fasciseringen og angrebene på de demokratiske frihedsrettigheder i Burkina Faso

Udtalelse fra CIPOMLs plenarsamling, Hamborg, november 2024

- I betragtning af den politiske ustabilitet i Burkina Faso, der er kendetegnet ved de to militære statskup, i hovedsagen udført i januar og september 2022 af »Den patriotiske bevægelse for genoprettelse af staten« (MPSR1, MPSR2).

- I betragtning af den hvide terror, der blev indført af fascismen med det juridiske system for at likvidere den revolutionære demokratiske bevægelse og Voltas Revolutionære Kommunistiske Parti (PCRVR), der er medlem af CIPOML.

- I betragtning af gennemførelsen af undertrykkende foranstaltninger som dekretterne om generelle mobiliseringer, undtagelsestilstand i forbindelse med den reaktionære borgerkrig, og i betragtning af udviklingskampagnen og en atmosfære med chikane mod journalister og medlemmer af menneskerettighedsorganisationer, forbud mod forsøg på demokratiske organisationer (for eksempel mødet den 31. oktober 2023 for at fejre den folkelige opstand i oktober 2014).

- I betragtning af dødspatruljernes anholdelse og kidnapning af borgere, mordene på civile og militære med fuldstændig straffrihed for de skyldige, de vilkårlige anholdelser og tilbageholdelser, for eksempel forsøget på og kidnapningen af generalsekretæren for Burkinas Arbejderforbund.

Vil CIPOML fra sin 29. konference i oktober-november 2024:

- fordømme fasciseringen og angrebene på de demokratiske frihedsrettigheder i Burkina Faso.

- kræve tilbagetrækning af dødspatruljer og fascistiske grupper, der støttes af militærdiktaturet.

- udtrykke sin internationale solidaritet med de demokratiske og revolutionære bevægelsers kamp, Voltas Revolutionære Kommunistiske Parti, for individuelle og kollektive friheder, demokratiske og sociale rettigheder for mennesker og unge.

Solidaritet med befolkningen i de »franske« kolonier, som kæmper mod den koloniale dominans

Udtalelse fra CIPOMLs plenarsamling, Hamborg, november 2024

I Kanaky (Ny Kaledonien) fandt der store folkelige mobiliseringer sted mod den franske regering, som har stoppet den proces, der åbnede vejen til uafhængighed for Kanaky. Det eneste svar var undertrykkelse, indsættelse af 6000 væbnede styrker (politi, hær) og arrestationer.

Ledere af uafhængighedsbevægelsen er blevet arresteret, deporteret og fængslet i Frankrig i en afstand af 17.000 km fra deres land.

Vi udtrykker vores solidaritet med uafhængighedsbevægelsen og dens organisationer.

Vi opfordrer til frigivelse af de politiske fanger.

På Martinique har der udviklet sig en stærk folkelig bevægelse mod de høje priser på forbrugsvarer (40 % højere end i Frankrig). Det er en konsekvens af det koloniale dominanssystem.

Det er også en protest mod den massive forgiftning af hele befolkningen med et meget farligt produkt, som de store bananproducenter har brugt i årtier (90 % af befolkningen er ramt). Kolonistaten har nægtet at anerkende sit ansvar og afviser alle former for lægehjælp.

Vi udtrykker vores solidaritet med bevægelsen, de sociale organisationer, fagforeningerne, de politiske partier, som organiserer folkets modstand.

Om de forsvundne i Baluchistan

Udtalelse fra CIPOMLs plenarsamling, Hamborg, november 2024

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML) fordømmer den nuværende krise hvor aktivister, studerende og civile gennem tvang forsvinder i Baluchistan, Pakistan, forsvindinger angiveligt begået af statslige styrker.

Vi opfordrer til, at regeringen øjeblikkeligt stilles til ansvar, at der ydes juridisk støtte til de berørte familier, og at der etableres gennemsigtige efterforskningsmekanismer. Den nuværende praksis undergraver den offentlige tillid, giver næring til regional ustabilitet og marginaliserer Baluchi-samfundet, der kræver øjeblikkelig oprejsning for et mere retfærdigt og stabilt samfund.

Vi opfordrer den internationale arbejderklasse og arbejdere i hele verden samt arbejderne og befolkningen i Pakistan til at lægge pres på den pakistanske regering for at få den til at afstå fra at begå disse kriminelle handlinger og fra at bruge ulovlige styrker som et instrument til disse forsvindinger.

Om misbrug af blasfemilove

Udtalelse fra CIPOMLs plenarsamling, Hamborg, november 2024

Vi, Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML), udtrykker alvorlig bekymring over misbruget af blasfemilove i Pakistan, som er begyndt at blive brugt som et redskab til at ramme minoriteter og lukke munden på anderledestænkende. Vi opfordrer til reformer for at forhindre misbrug, opretholde retfærdige retssager og beskytte religiøse og personlige frihedsrettigheder. Misbrug af disse love forværrer sociale skel, begrænser ytringsfriheden og afspejler dybere systemiske problemer, der udnytter religiøse følelser inden for en kapitalistisk ramme.

Vi fordømmer den pakistanske regerings brug af denne lov til at undertrykke befolkningen og forsøget på at islamisere samfundet, som denne praksis repræsenterer og forstærker. Dette fremgår tydeligt af optrapningen af disse sager på grund af sociale og sekteriske spændinger, dens voldelige konsekvenser i form af mord, fængsling uden rettergang og den uforholdsmæssigt store indvirkning på minoriteter og progressive kræfter.

Vi opfordrer arbejdere og alle arbejdende folk i verden til at tage afstand fra dette og udtrykke deres solidaritet med Pakistans folk. Vi kræver, at den pakistanske regering stopper implementeringen af denne forældede praksis og dens undertrykkelse af befolkningen med øjeblikkelig virkning!

Lichita må findes i live med det samme –

For øjeblikkelig løsladelse af Laura og Carmen Villalba

Udtalelse fra CIPOMLs plenarsamling, Hamborg, november 2024

Den 2. september 2020 angreb en specialenhed fra Paraguays væbnede styrker en lejr med bønder, der var aktivister i den paraguayanske politiske organisation 'Paraguays Folkehær' (EPP). Med brutal vold ødelagde den deres afgrøder, torturerede to 11-årige argentinske børn, Maria Carmen og Lilian Mariana, til døde og begravede dem i en massegrav. I et nyt angreb den 30. november blev Carmen Villalba (Lichitas mor) og hendes søster Laura Villalba, mor til en af de myrdede piger, arresteret.

Det lykkedes to teenagere, Tamara på 14 år og Tania på 19 år, at flygte og krydse grænsen til Argentina den 23. december. Tamaras tvillingsøster, Carmen Elizabeth Oviedo Villalba, 'Lichita', blev kidnappet og er stadig forsvundet.

Kampen for at finde og befri Lichita er international. Menneskerettighedsorganisationer fra Paraguay, Uruguay, Argentina, Brasilien, Ecuador og Mexico har allerede organiseret 40 online-events for at fordømme den fascistiske regering i Paraguay, som dræber børn. Petitionen »Hvor er Lichita?« sigter mod at nå op på en million underskrifter. Underskrifterne vil blive afleveret til den paraguayanske anklagemyndighed senest den 30. november 2024, på fireårsdagen for Lichitas »forsvinden«, ved en offentlig begivenhed med deltagelse af repræsentanter fra de deltagende lande.

I traditionen for kamp og solidaritet fra Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML) tilslutter vi os kampagnen »En million underskrifter for Lichita« ved at indsamle underskrifter i vores lande, organisere offentlige arrangementer og om muligt tage til Asunción for at lægge pres på den paraguayanske regering for at få en øjeblikkelig løsning og for at få Lichita ud i live.

CIPOML 30 år – Storslået internationalistisk fest i Hamborg samler 600 deltagere

Reportage fra festmødet for CIPOML 30 år.

Reportagen er en oversættelse af artiklen "Großartige internationalistische Feier in Hamburg mit 600 Teilnehmern" fra Arbeit Zukunft¹

For links og henvisninger, se artiklen på kpnet.dk: <https://kpnet.dk/2024/11/15/cipoml-30-aar-storslaet-internationalistisk-fest-i-hamborg-med-600-deltagere/>

I 30 år har kommunistiske partier og organisationer organiseret sig under paraplyen Den Internationale Konference af Marxistisk-leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML). Konferencen blev grundlagt i Quito i 1994 med deklARATIONEN "Kommunistisk appel til verdens arbejdere og folk" og består i dag af over 30 medlemspartier og -organisationer fra Afrika, Asien, Europa og Amerika. Denne lejlighed blev brugt til at mødes i Hamborg til en international solidaritetsfestival med over 600 deltagere, hvor den kommunistiske bevægelse og arbejderbevægelsen blev fejret med mange kulturelle bidrag.

Med mange unge og gæster fra Indien, Pakistan, Albanien, Spanien, Frankrig, Italien, Danmark, Tyrkiet, USA, Tunesien, Ecuador, Den Dominikanske Republik, Mexico, Colombia, Brasilien, Venezuela, Chile og Burkina Faso var festivalen et udtryk for international solidaritet.

Konferencen blev åbnet med en tale af Diethard Möller på vegne af Organisationen for opbygning af Tysklands Kommunistiske Parti. Han mindede om den tid, hvor konferencen fandt sted:

"I 1989 proklamerede den amerikanske politolog Francis Fukuyama 'historiens afslutning'.

I modsætning til virkeligheden blev kapitalismen hyldet som den eneste mulighed for et humant, retfærdigt og socialt samfund.

Gorbatjov sagde i 1999: "En verden uden kommunisme vil være bedre. Efter år 2000 vil der komme en tid med fred og menneskelig blomstring."

Også dengang vidste de marxistisk-leninistiske partier, at det ikke ville ske.

I dag vil krig, sult, fattigdom, fascisme og miljødelæggelse vise, hvor drastisk imperialismen angriber arbejdernes og folkenes levevilkår, hvis vi ikke modsætter os den.

I denne situation er den internationale konference for marxistisk-leninistiske partier og organisationer af central betydning. (...) Og vi i Tyskland er også taknemmelige for, at CIPOML har vist os vejen i 30 år nu, og at vi kollektivt samarbejder om at udarbejde denne vej. Vores bevægelse her i Tyskland har også en lang historie fuld af op- og nedture. Det gør CIPOML så meget desto vigtigere for os i dag."

Læs hele Diethard Möllers tale: **"30 år med kamp for socialisme og modstand mod imperialismen"**⁴⁾

Den kommunistiske bevægelses og arbejderbevægelsens historie og den aktuelle situation samt arbejdet i de forskellige lande blev derefter fremhævet i en video. **Se video**⁵⁾

Derefter begyndte det kulturelle program:

Den tysk-argentinske singer-songwriter Pablo Miro sang internationale sange på tysk og spansk, som understregede kampen for fred.

Gizem pustede nyt liv i gamle klassikere, især fra Tyskland og Tyrkiet, med sin stemme. **Se video**⁶⁾

En kammerat fra Venezuela læste et digt op om konferencens 30 års kamp, og derefter talte Sevda Karaca. Sevda er medlem af det tyrkiske parlament og næstformand i Tyrkiets Arbejderparti. I sin tale understregede hun:

"CIPOML, som er den mest avancerede og revolutionære form for arbejderklassens internationale organisation i dag, er afgørende for arbejderne og for alle undertrykte og arbejdende mennesker i verden. Dens medlemspartier og -organisationer husker dette historiske ansvar og denne pligt og positionerer sig i overensstemmelse hermed. For vores vedkommende arbejder vi og vil arbejde for at styrke CIPOML og udbrede dens organisation til alle lande. Vi ved, at vi kan udføre denne opgave med succes ved at gøre fabrikkerne til vores fæstninger og indtage stålfast positioner mod borgerskabet i vores eget land."

Efter en pause, hvor der blev diskuteret meget ved de forskellige organisationers stande i foyeren, og hvor der blev købt bøger og materialer og sørget for

mad fra grillen og drikkevarer, fortsatte programmet. En gruppe unge mennesker havde forberedt nogle arbejdersange, som hele salen sang med på efter en forklaring af den respektive historiske kontekst. **Se video: Internationale⁵⁾**

Alle internationale gæster blev derefter kaldt op på scenen til hovedtalen af Pablo Miranda fra CIPOMLs koordinationsudvalg. **Læs talen⁶⁾**

I sin tale understregede han vigtigheden af CIPOML og dens nuværende opgaver:

“Vi fejrer [i dag] kommunisternes nye skridt i genopbygningen af Kommunistisk Internationale. Vi fortsætter vores arbejde for dette mål. Snarere før end senere vil vi fuldføre denne opgave for at få en ny fremdrift i kampen for revolution og socialisme på alle kontinenter.

Vi er kommet langt, men vi må gå længere og hurtigere.

Vi har opnået betydelige succeser: CIPOMLs plenarforsamling finder sted hvert år og har til opgave at diskutere den internationale situation og problemerne med at organisere revolutionen på internationalt plan og fastlægge vores næste opgaver og perspektiver.

Magasinet “Unity and Struggle”, som udkommer hvert halve år på flere sprog, er en platform for marxistisk-leninistisk bevidsthed og er blevet en orientering for mange arbejdere og revolutionære internationalt.

Vi fortsætter med at arrangere internationale ungdomslejre. I år fejrede vi med succes denne lejr i Den Dominikanske Republik.

Det årlige møde for latinamerikanske partier diskuterer vores partiers internationale politik og koordinerer deres aktiviteter og kampe. Seminaret “Revolutionens problemer i Latinamerika” finder sted hvert år og er blevet en platform for marxist-leninister og en orientering for andre revolutionære og antiimperialister på kontinentet.

Vi har fokus på arbejderklassens organisering i vores lande og internationalt. I Latinamerika er der forsamlinger af fagforeningsfolk og arbejdende kvinder. Vi vil fortsætte dette arbejde, der er en del af processen med at forene vores kræfter.

Vi er repræsenteret i omkring tredive lande i Asien, Europa, Latinamerika og Nordamerika – samtidig skal vi fortsætte med at vokse! Vi skal arbejde for at støtte dannelsen af nye partier, så vores partier kan udvikle sig og bedre leve op til deres ansvar for at organisere revolutionen.

Det er vigtigt at kalde sig marxist-leninist, men det er nødvendigt konsekvent at gennemføre programmet og kæmpe for socialisme.”

Hans tale blev efterfulgt af en fejring af taleren selv, som havde fødselsdag samme dag, og hvis indsats for konferencen blev hædret på denne måde. Efter fejringen blev der opført et teaterstykke, som var forberedt af unge skuespillere og baseret på Bertolt Brechts "Solidaritetssang". Skuespilleren og instruktøren Michael Weber læste derefter en række digte op, inden den afsluttende koncert med bandet Kontrast fik publikum til at danse.

Med sine forskellige bidrag var den internationale solidaritetsfestival et eksempel på international samhørighed og en værdig jubilæumsfejring, der viste vejen frem: At styrke arbejderklassens kampe i kampen for revolution og socialisme i endnu flere lande. Den vej, som konferencen har taget, viser sin rigtighed hver dag – nu handler det om at gå den endnu mere resolut sammen.

1) For links og henvisninger, se artiklen på kpnet.dk: <https://kpnet.dk/2024/11/15/cipoml-30-aar-stor-slaet-internationalistisk-fest-i-hamburg-med-600-deltagere/>

2) *Ibid.*

3) *Ibid.*

4) *Ibid*

5) *Ibid.*

6) *Ibid.*

Om APK

Arbejderpartiet Kommunisterne, APK, blev stiftet i 2000 og er en del af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, CIPOML

APK udgiver den daglige netavis Kommunistisk Politik, kpnet.dk og det politisk teoretiske magasin Enhed og Kamp, enhedogkamp.dk. Partiet udgiver desuden politisk litteratur, podcasts, mv.

APK har bogcafeer i København, Odense og Århus. APK, har en politik for en revolutionær vej ud af kapitalismen og dens kriser, en politik for revolution og socialisme.

APK er et revolutionært kommunistisk parti, der har et socialistisk Danmark med arbejderklassen ved magten som sit mål. Det forsvarer arbejderne selvstændige klasseinteresser over for alle andre klasser og lag, samtidig med at det forsvarer det store flertals interesser i den daglige forsvarskamp mod monopolkapitalen og dens stat. APK er arbejderklassens parti. Det er, også i sin sociale sammensætning, i første række arbejderne og arbejderkvindernes parti. Det henvender sig først og fremmest til de nederste, mest undertrykte og udbyttede lag af arbejderklassen.

APK anser arbejderklassen for den eneste konsekvente klasse, der kan skabe en revolutionær forandring og opbygge et socialistisk Danmark.

APK arbejder for at skabe enhed i arbejderklassen på og omkring en klassekamps-politik og opbygge en revolutionær bevidsthed. Sideløbende arbejder APK for at skabe en bredere enhed med arbejderklassens nærmere lag, progressive og demokratiske intellektuelle og andre.

APK er et handlingens parti. APK deltager i den daglige klassekamp for at udvikle den og skabe enhed omkring en revolutionær forandring, og for et brud med det kapitalistiske system.

APK er et kampparti. Det er ikke et parti, der vil reformere gennem folketinget eller bilder arbejderklassen ind, at der er en parlamentarisk og fredelig vej til socialismen. Det fortæller sandheden: at et socialistisk Danmark vil kræve ofre og kamp.

APKs politik på de forskellige klassekampsfelter udvikles, diskuteres og besluttet blandt partiets medlemmer. Den politiske og taktiske linje besluttet på partiets kongresser hvert 3. år, der er partiets højeste myndighed. Kongressen vælger partiets ledelse.

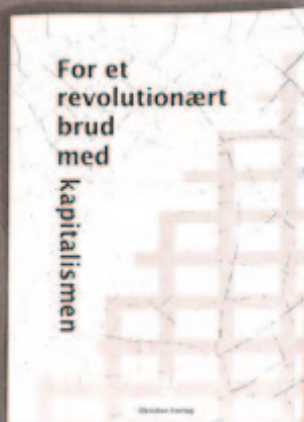
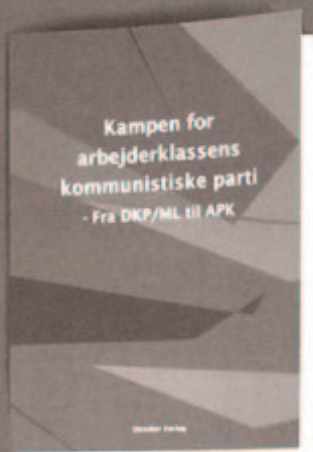
APK henter sin energi og handlekraft gennem at forene teori og praksis. Partiet handler og arbejder ud fra den videnskabelige socialisme og dens erfaringer, dvs. marxismen-leninismen.

APK bygger på og viderefører arbejderbevægelsens og den kommunistiske bevægelses revolutionære traditioner og erfaringer. Det kommunistiske parti er afgørende som den ledende kraft i en revolutionær omvæltning og udviklingsprocessen frem mod denne. Det er derfor en konstant politisk og ideologisk opgave at styrke partiets politiske enhed og opbygge det, så det i stadig højere grad kan modsvare de opgaver som klassekampen og udviklingen kræver.

APK er økonomisk uafhængigt af statsstøtte. Vi stoler på egne kræfter og solidariteten blandt kampvillige og progressive kræfter.

Udgivelser fra Oktober Forlag

enhedogkamp.dk/butikken/

Abonner på Enhed og Kamp

ArbejderPartiet Kommunisternes politiske og teoretiske magasin om aktuelle klassekampsspørgsmål

www.enhedogkamp.dk

Køb tidligere numre af Enhed og kamp

- ArbejderPartiet Kommunisternes politiske og teoretiske magasin om aktuelle klassekampsspørgsmål

APK København
Oktober Bogcafé
Frederikssundsvej 116
2700 Kbh

kbh@apk2000.dk

facebook:

[OktoberKbh](#)

APK Odense
Oktober Bogbutik
Skibhusvej 100
5000 Odense C

odense@apk2000.dk

facebook:

[OktoberBogbutikFyn](#)

APK Århus
Oktober - Århus
Ny Munkegade 88
8000 Århus C

aarhus@apk2000.dk

facebook:

[OktoberBogsalgAarhus](#)

Denne pjece er udgivet af Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) i forbindelse med 30-året for stiftelsen af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (CIPOML).

CIPOML blev stiftet i 1994 og har lige siden arbejdet for styrkelsen af revolutionen og socialismen, som international organisering af de nationale revolutionære partier og organisationer.

APK blev optaget i CIPOML i forbindelse med vores stiftelse i 2000. Vi har siden arbejdet med, og vi har været del af den dynamiske effekt der gensidigt styrker partierne, det nationale og internationale, dele og helheder – samt summen i styrkelsen af revolutionen og socialismen.

CIPOML og dens tekster er marxisme-leninisme på et højt niveau, den er organiseret internationalisme med tilhørende international solidaritet og den er arbejderklassens partiers sammenslutning.

For teksterne i denne pjece, som for andre tekster af APK og CIPOML, opfordrer vi til at læse dem, bruge dem og dele dem.

